

ΕΚΔΟΣΗ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΛΙΑ
ΟΙΚΙΑ
ΕΥΖΑΝΤΙΟΥ 3
Ν. Σ. Μ. Υ. Ρ. Η.

ΜΑΝΕ ΣΟΦΙΑ ΘΕΩΔΩΡΟΥ

ΡΑΚΙ

ΘΡΑΚΩΝ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΩΤΕΡΟΝ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟΣ...ΥΤΕΡΟΝ
ΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 24

Γραφείο: ΜΕΝΑΔΡΟΥ 4
Αριθμ. Τηλεφ. 615-980

ΙΣΜΟΥΣΤΕΓΑΣΕΩΣ ΤΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

...μετά
...απορι-
...ται μο-
...αυγερ-
...μελλον-
...ή καθ-
...ρεϊνήν
...λγοι-
...οια
...οι επι-
...ελτής,

...Η Σ
...22
...ΜΑΟΥ
...5
...της με-
...τυκρα-
...Στάν
...θηκε με-
...του Ο-
...τι προ-
...Α-
...π' όπου

κατασκευή και εξοπλισμού του Καταστήματος προς πώληλ λειτουργία ανού, αίτινες θέλουν συμφέρωσή θιά της εκμεταλλεύσεως του Καταστήματος επί χρονικόν διάστημα, καθορισθέντων εις την προσφοράν του επιχειρηματίου.

Αι πρόσ των Συνεταιρισμών προσφορά βίων για περιόδοσι τὰ κάτωθι στοιχεία:

1. Προβλέπιν τού Καταστήματος - Κέντρου.
2. Προπολογισμὸν δαπάνης α') κατασκευῆς του Κέντρου, β') Εξοπλισμοῦ του Κέντρου.
3. Πρόσων περί της χρονικῆς διάρκειας εκμεταλλεύσεως του Κέντρου πρὸς ἀπόσβεσιν των γεννημένων ὑπο τοῦ επιχειρηματίου δαπανών, μεθ' ἃ τὸ Κέντρον μετὰ τοῦ Εξοπλισμοῦ θα περιέλθῃ εἰς τὸν Συνεταιρισμὸν.
4. Πρόβλεπιν ἐπί του χρόνου διάρκειας τῶν εργασιῶν ἀνεγέρσεως καὶ ἐνέργειας λειτουργίας του Κέντρου.
5. Πῶσον ἐπί πλέον προτίθειν τοῦ ἐνδιαφερόμενου.
6. Αἱ προσφοραὶ γίνονται δεκταὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Συνεταιρισμοῦ μέχρι 10ης Ἰουλίου 1956. Θὰ προκηρῆξῃ ἡ συμφέρουσα διὰ τὸν Συνεταιρισμὸν πρότασις κατὰ τὴν ἐλευθερὰν κρίσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνεταιρισμοῦ.

Πληροφορίαι περί του διατυθεμένου οἰκοπέδου καὶ τῆς ἐπισκέψεως ταύτου, παρέχονται εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Συνεταιρισμοῦ (ᾠδὸς Ἐμπροσθεν ὄψεως Κέντρου) ἕως ἄλλου ἑσπέρας ἑκάστης ἡμέρας (ἴσως ἄλλοτε).

ΑΓΝΩΣΤΟΙ ΗΡΩΕΣ

Σημείωμα τού κ. Δ. ΜΟΥΡΑΤΙΔΟΥ

Ἕνα ἀπὸ τὰ ἑλληρικὰ ἱερά ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ἦτο καὶ τὸ λαμπρὸν μοναστήριον τῆς Στρουτοπόλεως, ποῦ ἔβηκε μὲν πρὸ 40 ἐτῶν τὸν τίτλον «Ἑλληνικὸν Μοναστήριον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου» καὶ ποῦ ἴσταντο Ἑζαντινοὶ ναυτικοὶ σὺν καιρῶν τῶν Βουλαιαρχοκράτων, ὅταν ἐσώθησαν ἀπὸ ναυάγιον εἰς τὴν θάλασσαν μετὰ ἐπιπέπιν καὶ μετὰ τὸν Ἁγίου. Εἰς τὸ μοναστήριον ἐκείνο ἐτάφη ἕνας ἀγνωστὸς Ἕλλην ἦρως τοῦ κριμαίου πολέμου, ὁ Γεώργιος Παμπούκας, Καπταγὸς ἀπὸ τὸν Πόταν καὶ ἐνυμφεῖα τὴν Ἐλισάβετ Καλλικακή. Ὁ Παμπούκας ἀνήκεν εἰς τὰ γενεὰ Ἑλληνικὰ παύματα τῆς Κριμαίας, τὴν ἑξέτη μέρους εἰς πολλοὺς πολέμους ἐξαι τῶν Κριμαϊκῶν. Κατὰ τὴν πολεμικὴν τῆς Σερβίας ἀποδείξετο ἡρωικὸν ἰσχύειν εἰς πολλὰς ἀνυκρούσεις. Ἐξ ἡμετέροιστο ἀλλά, κροῦθῆμας ἑξαι τὴν ἀδυστοχίαν τῆς ἁγίας θέσεως, ὅταν ὁ Γεωργίου τῆς ἀπεσταθμὸς μετὰ τὴν ἐπιπέπιν του προηρόστατο κατὰ τὸν καταστολὸν ἡρωικῶν ἀποδείξεων ἐπιπέπιν μετὰ τὸν χρόνον ἀπώλειαν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τὴν ἐπίπεπιν, τοῦ ἀποπέπιν ἀποπέπιν ἀποπέπιν ἀλλοὶ στομαρῆ καὶ ἄλλοισιν μετὰ ἀποπέπιν τὰ τῆσιν τοῦ γενναίου Ἑλληνο-πολέμου, τὸν ἐπέπιν τὸ ἑλληνικὸν ἀποπέπιν ἀποπέπιν μετὰ τῶσαν ἄλλω ἀποπέπιν ἡρώων.

Δ. ΜΟΥΡΑΤΙΔΗΣ

Ἡ Χαλάστρα ἢ Χαλάστρα

Τού ἱστοροῦ κ. Κ. ΠΕΡΠΙΕΡΗ

Σχαιτικὸς περὶ Χαλάστρας ἢ Χαλάστρας, ἄρρητι, ἢ Κουλιαικῆ ἢ Πύργου, παρρητιρὰ τὰ εἰς ἀποπέπιν τὴν ἀνομοσίαν τοῦ πόλιςματος αὐτοῦ τοῦ παρὰ τὴν ἀρχαίαν ἀρχαίαν κτισθεῖσιν κατὰ τὴν παρρητιρὰσιν περὶ τὸ 70 π.Χ., ὅπως ἀποπέπιν ὁ ἀρχαῖος Ἕλλην συγγραφέης Ἡρόδοτος, καὶ αἰ ἀναρχαῖος ἀρχαῖος Ἕλληνοὶ καὶ Θρακικῶες. Ὅ τὸ ἀρχαῖον αὐτὸ πόλιςμα ἢ Χαλάστρα ἢ Χαλάστρα, κατὰ τοὺς ἄρρητις, τὸ κείριον εἰς τὸν μόνον τοῦ Θερμαϊκοῦ κλάτου ὅπου ἐκβάλλουσι ὁ ποταμὸς Ἀζίος (Βαρβάρης) καὶ ὁ χείμαρρος Ἐχέθωρος, νὸν Γαλλικὸς, ἀρχαῖος ἐπίπεπιν καὶ ἀνωκισθεῖσιν περὶ τὸ 700 πρὸ Χριστοῦ εἰς τοποθεσίαν περὶ τὰ 15 χιλιομέτρα βορειοδυτικῶς τῆς νῦν Χαλάστρας, ὅπως ἀποπέπιν πολλὰ λίθινα μνημεῖα, μνημεῖα καὶ παρρητιρὰσιν, ὅπου τὸ σημερινὸν τοῦρκοτικὸν Κογιώλλ, νὸν Βουχαῖν, βορειοδυτικῶς τοῦ σταίου εἰς ἀποπέπιν περὶ τὰ 800 μέτρα κείριαι ὁ ἀνωκισμὸς Ἀβένδρου, τοῦρκοτικῶς Κιρὲξλάρ. Περὶ τοῦ ἀρεθεῖος τῶν ἀνωτέρω μεκράν σεῖραν μαθημάτων μᾶς ἐχάρων κατὰ τὴν ἡσυχίαν ἐκείριαν ἐποχὴν τῶν γυμνασιακῶν μας χρόνων, περὶ τὸ 1889-1895, αἰ μακαρικαί νὸν γυμνασιαρχαὶ καὶ ἀρχαιολόγοι Πέτρος Παπαγεωργίου Μονακῶν καὶ Βασιλεῖος Μυστακίδης ὁ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, Ὁ πόλις Πέτρος Παπαγεωργίου, ἀρχαιολόγος, ἀναφέρεται καὶ γλῶσσολόγος περὶ τῆς μετανομοσίαις τῆς ἀρχαίας Χαλάστρας εἰς Κουλιαικὴν ἢ Κουλλεῖαν ὅτι ἐπὶ τῆς καταβεβητικῆς ἐποχῆς τῆς ἐπὶ 458 ἐπὶ ταυροκρατίας ἐκτισθεῖσαν εἰς τὰ βόρεια παρρητιρὰ τοῦ Θερμαϊκοῦ κλάτου ἐν τῇ περιοχῇ Χαλάστρας περὶ ὀνομαστικῶς πρὸς ἀποπέπιν τῶν νῦν Ἑσσαλονικῆ διαμενοντῶν κυριάρχων Τοῦρκων ἀπὸ ἐπιπέπιν ἀπὸ βαλθῶσαν νὸν Βουχαῖν τῶν Ἑλλήνων, καὶ εἰς πύργος ἐν τῷ μέσο τῆς ἀρχαίας οἰκίας Χαλάστρας, Ἀντανίου Μουμμελετῆ πρὸς νότον (Συνέχεια εἰς τὴν 2ον σελίδα)



ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΟΙ ΘΡΑΚΙΚΕΣ ΛΑΪΚΕΣ ΜΕΛΩΔΙΕΣ

Μαυροδίνης
Βελώνης

Τού τακτικού συνεργάτου μας
κ. ΠΑΥΛΑ ΠΑΠΑΧΡΥΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Ἡ τήρηση τῶν ἐθίμων στὴ Θράκη, ἀρχίζει νὰ δυναμάνει. Ἄλλοτε ὁ διδασκαλός, ὅταν ἔπνευε ὁ ἀνεμὸς τῆς ἐγκατολιθέως τῶν συνηθειῶν τοῦ τόπου, προέτρεπε τὸ λαὸ ἀπὸ τὸ δημοτικὸ σχολεῖο, νὰ ἐκτελεσθῆ τῆ τῆ ἐθιμὰ του. Ἔτσι οἱ νεοὶ καὶ νῆες, ἀπαρτιούνταν λ.χ. τὰ χωρικά τους ρούχα, ὅπως καὶ τὰ τραγούδια τους. Ἔτσι σιγά-σιγά ἄφινον τὸ νόμισμα τοῦ ρούχου καὶ ντύνονταν μὲ τὰ εὐρωπαϊκὰ. Ἄφινον τὸ λαϊκὸ τραγούδι καὶ τραγουδοῦσαν τὸ ρεμπέτικο. Ἀπέρριπταν τὰ ντόπια παπούτσια, ρούχα, τὶς χειρόπλεκτες κάλτσες, τὶς ποδιές ποὺ ἦσαν καὶ θύροφθ χειροτεχνία, καὶ ἀγόραζαν ἀπὸ τὴν πολιτεία παπούτσια μὲ φηλὸ τσακούνι, φούστες καὶ πανιὰ εὐρωπαϊκὰ.

Ἄλλα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν τους — τὰ χειροτεχνήματα — παραμελοῦνταν καὶ γίνονταν δεκτὰ τὰ ξένα. Ρίχνονταν στὸ λαοῦ. Τότε, ὁ διδασκαλὸς καὶ ὁ διδασκαλὸς, διαδραμεῖ καὶ αὐτὸς τὴν ἀξία τῶν χειροτεχνημάτων τοῦ λαοῦ, καθοδηγεῖ τὰ παιδιά νὰ καταδεχῶνται τὶς συνήθειες τῶν προγόνων τους, τὰ φορέματα τῶν γιγαδιῶν καὶ γερῶντων, ποὺ ἀποτελοῦν μιά ἐκφραση ζωντανῆ τῆς λαϊκῆς χειροτεχνίας.

Τούτο τὸ πληροφοροῦμαι μὲ χαρὰ, γιὰτὶ ἡ σωτηρία τῶν ἐθίμων μας στὸν κόμη τῶν Θρακικῶν εἶναι ἡ ἐπάνοδος στὸν ἀληθινὸ δρόμο τῆς σωτηρίας τῆς φυλῆς μας. Δὲν πρέπει νὰ μᾶς φάτῃ ἡ μόδα καὶ ἡ ξένη βιομηχανία.

2. Ἡ συντήρηση τοῦ ἐθίμου, τῆς συνήθειας, τῆς ἕθιμης, τοῦ τραγουδιοῦ, τοῦ ντυσιμῆτος, εἶναι ἡ βάση τῆς συντήρησης καὶ τῆς φυλῆς. Ὅλα τὰ πολιτισμένα ἔθνη ἐρχοῦνται ἀφ᾽ ἐξῆς, ποὺ δὲν ἀπαρτιούνταν τὸν παλιὸ τους ἄνθρωπο.

Στὶς γιορτὲς τους νύκονται τὰ ἐθιμὰ τους, ρούχα, τραγουδοῦν τὰ ἐθιμὰ τραγούδια τους, ἐπαναλαμβάνου ἑθιμοτυπιὰς ποδιές, ποὺ εἶναι ἀξιοθαύμαστες καὶ δημιουργοῦν λαογραφικοὺς χώρους, ὅπου ἀναζητοῦνται τὴ χωρικὴ καὶ τους, ὅπου συμμαρτυροῦν σὲ προθήκες τὰ καλλιτεχνήματα τῶν χειρῶν τους καὶ σὲ πλάκες καταγράφουν τὶς ἀμιλίτες τῶν γιγαδιῶν καὶ τὰ τραγούδια τῶν προγόνων τους.

Συγχάρισμα τοῦ διδασκαλοῦ λοιπὸν ποὺ κατενόησαν τὸν προορισμὸ τους καὶ τὸ σκοπὸ τῆς λαογραφίας. Μόνο οἱ διδασκαλοὶ στὰ σχολεῖα, μποροῦν νὰ συντήρουν τὴν παράδοσιν μὲ τὰ παιδιά τοῦ λαοῦ. Ἄν εἶναι ἀλήθεια λοιπὸν αὐτὰ ποὺ πληροφοροῦμαι, τότε ἔχω τὴν ἐλπίδα πὸς θὰ σωθῆ καὶ τὸ θρακικὸ τραγούδι καὶ ἡ θρακικὴ χειροτεχνία, ποὺ ἀποτελοῦν τὴν καλλιτεχνικὴν ἐκ-

δήλωση τοῦ λαοῦ μας, ὅπως τὸ εἶπαμε στὸ Σαφῆ.

Ἄλλὰ οἱ διδασκαλοὶ μας πρέπει νὰ σῶσουν ὄχι μόνο τοὺς στίχους τῶν τραγουδιῶν. Ὁ διδασκαλὸς κ. Παπαθανασίου τῆς Ὀρεσιτιάδος καὶ τοῦ Σαυφλίου ὁ κ. Σειτανίδης μού-μένα ἄραϊα, μοὶ ἔστειλαν καὶ στίχους πολλοὺς τῆς χαρᾶς καὶ τῶν ἀρραβῶν, ἀλλὰ ποὺ εἶναι ἡ μουσικὴ τῶν τραγουδιῶν αὐτῶν; Πρέπει νὰ σῶσουμε καὶ τὴν μουσικὴ. Αὐτοὶ, ποὺ παίξουν μελοδία ἢ βιολὶ καὶ ἔξερουν εὐρωπαϊκὴ μουσικὴ ἀπὸ τὸ διδασκαλεῖο καὶ τὴν Ἀκαδημία, αὐτοὶ μποροῦν νὰποῦν οἱ σωτήρες καὶ τῆς μελοδίας. Τὶς μελωδίες τίς γνωρίζουν σὴν ντόπια καὶ ἴδιοι, ἀλλὰ δὲν μαντεύουν ἴσως τὴν ἀξία τῆς περισυλλογῆς των.

3. Ἡ ἀποστολὴ μουσικῶν στὸν τόπο τους εἶναι πολυῶψανη καὶ μόνο ἀπ' αὐτοὺς τοὺς διδασκαλοὺς εἶναι δυνατὴ ἡ σωτηρία τῶν μελοδιῶν καὶ ἡ καταγραφή. Ἀπὸ τὶς ἐκπομπῆς τῶν Θρακικῶν λαϊκῶν μελοδιῶν ἐξορριβόσαμε ὅτι τὸ ποῖο τῶν τραγουδιῶν μας δὲν εἶναι καὶ ἐκκαταγράφητο. Ἐν ἀντιθέσει μὲ τὸ λαὸ Ἑλληνικὰ τραγούδια, γίνονται καὶ αὐτὰ ἀξίολογα, ὅταν μιά χωριάς, σὴν τὴν ἴδική μας τὰ μελετᾷ τὰ διδάσκει, τὰ μανθάνει καὶ τὰ ἐκφράζει τραγουδώντας τα μὲ τὴν συναισθηματικότητα ποὺ εὐχαριστᾷ. Ἄν τὰ συλλέξουμε καὶ τὰ καταγράψουμε ὅπως πρέπει, τότε θὰ τὰ παραδώσουμε σὺν τῶν μεταγενεστέρων ὡς μιά κληρονομία πολυτιμώτατη γιὰ τὴν ἑθνικὴ μουσικὴ ἔχολη, ποὺ θὰ ἰδρῶθῃ γιὰ τὴ μελέτη τῆς λαϊκῆς μας μουσικῆς.

Διδασκαλοὶ τῆς Θράκης καταπιστήτε τὸ ἔργο τῆς περισυλλογῆς τῶν μελοδιῶν τοῦ Θρακικοῦ τραγουδιοῦ.

ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ ΘΡΑΚΕΣ,
ΤΑ ΚΑΤΗΜΗΡΙΑ ΣΑΣ ΠΡΟΜΗΘΕΥΘΗΤΕ ΑΠΟ ΤΟ
ΤΩΝ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΩΝ ΜΑΣ ΚΛΗΡΜΙ
ΚΥΡΙΑΖΟΠΟΥΛΟΥ
ΑΙΟΛΟΥ 56—ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛΕΦ. 21-720
ΘΑ ΒΡΗΤΕ ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΗΝ ΣΥΛΛΟΓΗΝ ΟΛΩΝ
ΝΙΚΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ ΩΣ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΑ

ΑΝΑΓΟΜΩ
ΕΛΑΣΤΙΚΩΝ ΑΥΤΟ
Ελληνική Βιομ. Ἰ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ Αἰ
Καποδιστριαίου
Τηλέφ. 54-1.
ΣΙΜΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ & ΓΕΩΡ. Μ.

Συμπατριόται,
Μακεδόνες καὶ Θράκες
Σᾶς ἐγγνώμεθα ἀπολύτως καὶ προσωπικῶς δι
δητὴν καλλιτεχνικὴν ἐργασίαν
τοῦ Ραφείου
τοῦ Συμπατριώτου μας Συνεταίρου
ΛΑΖΑΡΟΥ ΡΟΥ
Ὁδὸς Ἱπποκράτους ἀριθ. 72
Τηλέφωνον 614.687

ληγονοικασολογί
σεις διὰ τὴν ράβ
θεωμάτων εὐρίσκον
των. Τὸ μόνον σ
ἀπομένει νὰ ρυθ
ἑτικονομίας τῶν
συνοριατικῆς γραμ
Ἐπι τοῦ θέματος
ταὶ ἀπὸ ἑλληνικὴ
ἱστορία καὶ ἐν πρ
ἀνάλλων πρὸς τ
τὰς ἄλλας εὐροπ
τὴν κίνησιν τῶν π
φασίων. Συνεπῶς
πρὸς διευκρίτισιν
15 γιλιόμετρα ἐκ
λοῦν πασανήσιν.
κτῆματα ἑλληνικῆ
δικῆ ἱστορίας,
τῶν συνόλων, συμ
παραφευγῆ εἰς τ
τοῦ 1939 ὅσας τ
ληγνόμενα ἐπὶ ἑ
ἔσαν συνολικῆν ἐκ
μάτων.

ΕΛΕΥΘ. ΠΑ
Ἐκ Δ
ΔΙΚΗΓΟΡΟ
Γραφεῖα: Πα
3ος ὄροφος, Γ
ΤΗΛ. 6

ΧΡ. Ν. ΚΩ
Συμβολο
Ἁγίου Κων
Α' ὄροφος, Γ

ΚΑΤΙΑ Α. Α
ΟΔΟΝΤΙ
Ἀκαθμία
Τηλ. 6
Δέχεται καθ' ἑ
ΑΘΗ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

τὰ στίτια σας
ΦΘΗΤΕ

O.E.

ΙΚΑ:
— Εἶδη
— Πλα-
— Βλα

ΚΙΝΗ-

είχε μια σειρά κλουβιών συρματέ-
νιων, ἀμφιθεατροειδῶς διαθεθειμέ-
νων. Ἀπὸ ἐκεῖ ὁ ἐξέριστος σουλτά-
νος ἔκαμνε χάρι μετὰ πούλερικά
του. Ἐπαιζε μαζί τους, τὰ ἔτρεφεν
Τρέλλα θὰ πῆτε. Ἀθῶα λέω. Μὰ ἡ
μυρωδιά;

Φ. ΑΡΓΥΡΙΑΔΗΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΤΟΥ ΘΡΑΚΙΚΟΥ ΑΡΧΕΙΟΥ ΠΛΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΚΑΙ ΓΛΩΣΣΙΚΟΥ Θ Η Σ Α Υ Ρ Ο Υ

Πρὸς
τοὺς Ἕλληνας καὶ ξένους
κ.κ. Βυζαντιολόγους

Τὸ Ἀρχεῖον Θράκης συνεπλήρω-
σε καὶ τὸν εἰκοστὸν τόμον του, ὁ
ὁποῖος θὰ κυκλοφορήσῃ προσεχῶς.
Ἦδη ἀξίζει, νομίζω, νὰ ἑορτασθῶν
τὰ εἰκοσάχρονα του, ὄχι μετὰ λόγια
καὶ δεήματα, ἀλλὰ μετὰ πνευματικὰ
ἔργα. Ἡ διεύθυνσις πρὸς τοῦτο ἀ-
πεφάσισε νὰ ἐκτυπώσῃ ἕνα τόμον
ἑορταστικὸν — καὶ εἰδικῶς τὸν
ΚΒ' διὰ τῆς συμμετοχῆς καὶ συν-
εργασίας Ἑλλήνων καὶ ξένων βυ-
ζαντιολόγων ἐπιστημόνων πρὸς δη-
μιουργίαν ἔργου, ποῦ ἀφορᾷ τὴν
Βυζαντινὴν Θράκην, περὶ τῆς ὁποί-
ας τόσο ὀλίγα ἐγράφησαν. Διὰ
τὴν δημιουργίαν ὅθεν τοῦ τόμου
τούτου καλεῖ πάντας τοὺς τιμῶντας
τὸ ἔργον τοῦ Ἀρχείου Θράκης, ὅ-
πως εὐαρεστηθῶν νὰ δηλώσῃ
συμμετοχὴν καὶ νὰ γράψῃ μίαν
μικρὰν ἢ μεγάλην μελέτην περὶ Βυ-
ζαντινῆς Θράκης, ποῦ ἀφορᾷ τὴν ἱ-
στορίαν, τὴν λαογραφίαν, τὴν ἐθνο-
λογίαν, τὴν διοίκησιν, τὴν ἐκκλη-
σίαν, τὰς τέχνας — τὴν ἀρχιτεκτο-
νικὴν, ζωγραφικὴν, τορευτικὴν, ζυ-
λογραφίαν — στρατιωτικὴν διοίκη-
σιν κ.λ.π.

Ἡ Βυζαντινὴ Θράκη, ὁ κορμὸς
καὶ τὸ προπύργιον τῆς βασιλευού-
σης ἀπὸ τοῦ 330 μ.Χ. ὅτε ἐξελλη-
νίσθη καὶ ἐξεχριστιανίσθη αὕτη, μέ-
χρι τῆς ἀλώσεως 1453, παραμένει
ἀκόμη, νομίζω, ἀνερεύνητος. Καλὸν
εἶναι νὰ συνδεθῇ αὕτη ἡ προσπάθεια
τῆς ἐρεύνης εἰς τὴν ὁποίαν καλῶ
τοὺς κ.κ. Βυζαντιολόγους, μετὰ
εἰκοσάχρονα τοῦ Ἀρχείου Θράκης,
ποῦ ἔχει ἤδη ἱκανοποιητικὴν στα-
διοδρομίαν καὶ ἀναγνώρισιν εἰς τὴν
μελέτην καὶ ἔρευναν τῆς Θράκης.

Οἱ μελέτες τῶν κ.κ. συνεργατῶν
θέλουν δημοσιευθῆ κατὰ σειράν προ-
τεραιότητος, οἱ κ. κ. συνεργάτες
θέλουν λάβει ἑκατὸν ἀνάτυπα ὡς
δῶρον.

Ἐχων τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ ἐκκλη-
σίς μου αὕτη θὰ εὖρη ἀπήχησιν εἰς
τὰς καρδίας τῶν Ἑλλήνων καὶ ξέ-
νων βυζαντιολόγων καὶ θὰ προκα-
λέσῃ τὸ προσήκον ἐνδιαφέρον καὶ
ὅτι ἡ συνεισφορὰ των θὰ εἶναι
πλουσία, χαιρετῶ πάντας μετὰ τὸν
ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν καὶ τὴν ἐκ-
φρασιν τῆς προκαταβολικῆς εὐγνω-
μοσύνης.

Ὁ ἰδρυτὴς καὶ διευθυντὴς
ΠΟΛ. ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ
Ἀθήναι, Αὐγουστος 1956

ΜΑΚΕΔΟΝΟΘΡΑ

Μακεδονοθρακικὴν
Εἰς τὸ τρίτον ἐτὸς

Ἀπὸ σήμερον ἡ Ἐφημερίς μας εἰσέρχεται εἰς
ἐκδόσεώς της ἔτος. Κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῆ
τίας ἡ «Μακεδονία—Θράκη» δὲν ἔπαυσε ἀγωνιζομέ
τῆς Βορείου Ἑλλάδος καὶ δὲν ἐδίστασε νὰ χειρισθῆ
ἀποφασιστικότητος τὰ θέματα τὰ ὁποῖα ἀσχολοῦ
μας. Ἦδη εἰσερχόμενοι εἰς τὸ τρίτον ἔτος τῆς ἔ
ἔμπλεοι αἰσιοδοξίας ὡς πρὸς τὴν πορείαν τῆς ἀνε
νοθρακικῆς πόλεως, ἡ ὁποία ἤρχισε μὲν βραδεῶς
νοποητικῶς καὶ ὡς πρὸς τὴν ὀριστικὴν διευθέτη
ζητημάτων τῶν Βορείων Ἐπαρχιῶν. Ἐπὶ τῇ εὐκα
μεθα παρὰ νὰ εὐχαριστήσωμεν θερμῶς τόσο τὸ
λιον τοῦ Συνεταιρισμοῦ διὰ τὴν πολύτιμον ἠθικὴν
ἀδιαλείπτως μᾶς παρέσχεν, ὅσον καὶ τοὺς συμπα
Συνεταίρους καὶ μὴ, οἵτινες ἐκτιμῶντες δεόντως τ
τέβαλλον τακτικῶς τὰς πρὸς τὴν Ἐφημερίδα μας

ΝΑ ΠΤΥΩΝΤΑΙ

Πολλάκις ἐτονίσσαμεν, ὅτι ἡ Ἐφη-
μερίς αὕτη δὲν ἀνήκει εἰς οὐδεμί-
αν κομματικὴν παράταξιν καὶ οὔτε
εἰς τὸ μέλλον πρόκειται νὰ πολι-
τευθῆ. Πλὴν σήμερ εἶναι ὑποχρεωμέ-
νη νὰ στιγματούσῃ μίαν πολιτικὴν
ἀσχημίαν τῆς χειροτέρας μορφῆς,
τὴν ὁποίαν διεπραξεν ὁ βουλευτὴς
Σερρῶν κ. Π. Μόντζαλας. Ὁ κύ-
ριος αὗτος, ἀγνωστὸς ἐν μέσῳ ἀ-
γνώστων, ἐβλήθη εἰς τὴν εὐνο-
μας Πρωθυπουργοῦ καὶ χάρις εἰ-

σοβαρῶν πο-
σχυσαν τὴν
Σερρῶν, πικ-
σωπικότητα
γνοήσας λοι-
Μόντζαλας ἀ-
Ε.Ρ.Ε. καὶ
κ. Μαρκεζίνι
μενοὶ πρέπει
Η Γ.Σ.Ε.Ε.

Πρὸ τινος
κεδονίαν κα-
σιν τῶν δια-
κῶν ζητημά-
τεὺς τῆς Γ.Σ.
ἀναπληρωτῆς
Ὄργανωτικοί
ἔνθερος ὑπα-
χον εἰς ὅλας
τοὶ ἡγέται ἐπὶ
μένων, ἀποτέ-
τῆς ἐμπιστοσ-
λου αἱ ἔργα
τῆς Χώρας τῆ
τριωτικὴν δι-
Χάρις εἰς τὴν
λὰ ἐπετεύχθησα
τῶν εἰς τὰ ἀστ-
καὶ πολλὰ εἰσ-
ηθοῦν. Πολύ

συνοδεύει ἡ εὐ-
χομένον καὶ α-
τὸ τιτάνειον

ΤΟ ΝΕΟΝ ΠΡ

Τὸ Προεδρε-
πρὸς ἀνέγερσ-
τὸν συνοικισμ-
Θρακῶν κατη-
τῶν κ.κ. Γ. Τ
Σ. Κυριακοπα-
δου. Διὰ Π.

AK

ON